

det ved Indbetaling og Panteobligations Udstedelse til Kredittkassen, ligesom etheller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er affholdt Overtaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Overtaxationsforretning ved Høiesteretsdom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtigelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Overtaxationskommission, hvilket da foranstaltes af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Panthaber, som enten indaanker en Taxationsforretning for Overtaxationskommissionen eller en Taxations- eller Overtaxationsforretning for Høiesteret, har til Kredittkassen at indsende Bevis for, at saadan Paaanke er stet, og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at iværksætte Indbetaling m. v. til Kredittkassen forend til den i § 13 betegnede Termin, saaledes bør ei heller Kredittkassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Sex Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorom Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Kontinuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemt har at erklære til Protokollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjering om dens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der affholdt Overtaxationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Timer efterat Resultatet er bekjendgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjering om Gaardens Overdragelse, da er han ikke berettiget til at forny Begjeringen, før i det Mindste fem Aar ere helt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der kontant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseieren berettiget til at vælge, om han vil sagføge Bonden til Handelens Suldbyrdelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjering om Gaardens Overdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Dor Bonden, efterat have givet Godseieren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er stet, da gaar ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Vo, eller, hvis han er gift, til det fælles Vo.

Over en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Lighed med de om Selveieres Testamentsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saafremt Sagens Afgjorelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstviftigheder, der først skulle paaafjendes ved Domstolene, eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thinglæse en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staar under Forhandling, forebygge, at der fra Godseierens Side foretages nogen vilkkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.